

Solanen malfermon partoprenis nestoro de ĉeĥoslovakaj esperantistoj, 83-jara profesoro de multaj lernolibroj, freŝe alveturinte per sia „Pioniro“ el Třebíč (60 km). Dum sia kelktaga restado en tendaro li faris modelan lecionon elparolo en Esperanto kaj al pli progresintaj senhezite respondis ĉiujn lingvajn demandojn. En nomo de nia asocio parolis ĝia sekretario Zdenko Křimský. Meritplenaj konstruantoj de SET estis solene honorigitaj. Vera ĝuo por partoprenantoj de SET estis instruado de kantado, sperte gvidita de s-ano Miroslav Smyčka, fama solisto de la ŝtata opero en Ústí n.L., kiu preparis plejparton de la ferma solema vespero en la kulturdomo. Multaj pli aĝaj rememoradoj simplecon dekomencoj de SET. De jaro al jaro estis SET plibonigita ĝis ĝi kreskis al ununa aspekto de sufiĉe bone ekipita refreŝejo de esperantistoj, kie ili povas pasigi malmultekoste du semajnojn en amika medio kun rara okazo plibonigi iliajn lingvajn konojn kaj surloke ligi amikecojn kun eksterlandanoj eĉ por ilia plua vivo.

Renkontiĝo de la finstudintoj de korespondaj kursoj okazis en Poděbrady la 27.-29.-an de majo 1977. Ĝi ebligis al la studintoj personan interkonatiĝon kun siaj instruistoj kaj aliaj kolegoj. Ili povis libere diskuti kaj demandi pri problemoj, kiuj ne estis al ili klaraj. Ne nur lernantoj spertis, sed ankaŭ iliaj instruistoj kaj aŭtoro de korespondaj kursoj prof. Cink mem. Ĉiuj povis partopreni solenan koncerton dediĉitan al la verko de konata poeto kaj tradukisto Jiří Kořínek. Vespere oni dancis kaj amuzis. Dimanĉe la sukcesa renkontiĝo finiĝis per bela ŝipekskurso jam tradicie al Oseček. Deziro de ĉiu Esperantisto estis, ke ĉiujare partoprenu ĉiam pli da finstudintoj, kiuj poste restu fidelaj ankaŭ al pormovada laboro.

Slavnostního zahájení se zúčastnil i nestor československých esperantistů, 83-letý profesor Kilián, autor mnoha učebnic, který svěže přijel na svém „Pionýru“ z Třebíče (60 km). Během svého několikadenního pobytu v táboře vedl vzorovou lekci o výslovnosti v esperantu a pokročilým bez váhání odpověděl na všechny jazykové dotazy. Jménem našeho svazu promluvil jeho sekretář Zdenko Křimský. Byli vyznamenáni zasloužilí budovatelé SET-u. Skutečným požitkem pro účastníky bylo vyučování zpěvu, zkušeně vedené samideánem Miroslavem Smyčkou, známým sólistou státní opery v Ústí n. L., který připravil většinu závěrečného slavnostního večera v kulturním domě. Mnozí starší vzpomínali jednoduchosti začínajícího SET-u. Rok od roku byl SET vylepšován až vyrostl do dnešní podoby dostatečně dobře vybaveného rekreačního střediska esperantistů, kde mohou levně strávit dva týdny v přátelském prostředí s vzácnou možností vylepšit jazykové znalosti a na místě navázat přátelství s cizinci pro svůj další život.

Setkání absolventů písemných kursů bylo uspořádáno v Poděbradech ve dnech 27.-29.května 1977. Umožnilo studujícím osobní seznámení se svými učiteli a druhými kolegy. Mohli volně diskutovat a zeptat se na problémy, které jim nebyly jasny. Zkušenosti udělali nejen žáci, ale i učitelé a sám autor písemných kursů prof. Cink. Všichni měli možnost se zúčastnit slavnostního koncertu věnovanému tvorbě známého básníka a překladatele Jiřího Kořínka. Večer byl tanec a zábava. V neděli bylo úspěšné setkání zakončeno pěkným výletem lodí již tradičně na Oseček. Přáním každého esperantisty bylo, aby každoročně více absolventů se zúčastnilo, kteří později by zůstali věrni práci pro hnutí.

Kilometroj de paco kaj amikeco en Jablonec n.N. La 23-an de aprilo aranĝis la E-klubo Jablonec n.N. kun la fajrobrigadistoj de Vrkoslavice sub aŭspicio de la Distrikta packonsilantaro pritempan marŝon je distanco de 15, 25 kaj 55 marŝon kilometroj. Entute partoprenis ĝin 412 personoj, kiuj dum vera aprila vetero trairis belajn lokojn de Ĉeĥa paradizo. La partoprenintojn oni premiis per bela insigno kaj diplomo, propagecele presita dulingve. La ĉefan premion dediĉitan de ĈEA por la plejmultnombra kolektivo gajnis la grupo de turisma sekcio de Nacia Enterpreno Aŭtobremsoj Jablonec n.N. Krome estis premiitaj pluaj partoprenintoj, ekzemple la plej juna (4-jara) kaj de la plej aya (62-jara) kaj de la plej granda malproksimeco alveturinta (Prago) ktp. Kelkaj personoj ricevis krompremion por kvinfoja (ĉiupara) partopreno.

Jubilea 15-a seminario de la junularo estis aranĝita en Račín, distrikto Žďár n.Sázavou en la tagoj de 6.-8.a majo 1955 pere de la Klubo de esperantistoj en Brno. Jen kelkaj programeroj: „Esperanto en Brno kaj Moravio“ (J.Vondroušek), „Kurso de Esperanto kaj ĝia gvido“ (diskuto sub gvido de V.Škoda), „Krizaj momentoj de tradukado“ (Vondroušek), „Ni kantas esperante“, aŭtobusa ekskurso, Arta vespero (Literara koktejlo () Alena Růžičková-Pavlinová, membrino de la Teatro de gefratoj Mrštík en Brno), esperantaj gramodiskoj, „Komisiono por laboro kun junularo kaj ĝiaj taskoj“ ktp. Vigla diskuto kaj nombro de aliĝintoj atestis pri intereso de la junularo por similaj enterprenoj. Estonta Junulara seminario okazos komence de septembro en Prago. Ĝia ĉeftemo: Kunlaboro kun Interklubo – eblo por disvastigo de Esperanto. Informoj Marcela Walterová, 12000 Praha 2, Lublaňská 49.

Kilometry míru a přátelství v Jablonci n.N. 23. dubna uspořádal E.klub v Jablonci n.N. s požárníky ve Vrkoslavicích pod záštitou Okresní mírové rady jarní pochod na vzdálenost 15, 25 a 55 kilometrů. Celkem se ho zúčastnilo 412 osob, které za skutečného aprílového počasí prošly nádherná místa Českého ráje. Účastníci byli odměněni pěkným odznakem s diplomem, propagačně tištěným dvojjazyčně. Hlavní cenou věnovanou ČES-em nejpočetnějšímu kolektivu získala skupina turistické sekce n.p. Autobrzdy Jablonec n.N. . Kromě toho byli odměněni i jiní účastníci, na příklad nejmladší (4 r.) a nejstarší (62 r.) a z největší vzdálenosti přijedší (Praha), atd. Někteří obdrželi prémii navíc za pětiletou (každoroční) účast.

Jubilejní 15. mládežnický seminář byl uspořádán v Račíně okres Žďár n.Sázavou esperantským klubem v Brně ve dnech 6. až 8. května 1977. Některé části programu: „Esperanto v Brně a na Moravě“ (J.Vondroušek), „Kurs esperanta a jeho vedení“ (diskuze pod vedením V. Škody), „Úskalí překladu (Vondroušek), „Zpíváme esperantsky“, autobusový výlet, Umělecký večer (Literární koktejl Aleny Růžičkové-Pavlinové, členky divadla bratří Mrštíků v Brně), esperantské gramofonové desky, „Komise pro práci s mládeží a její úkoly“. Živá diskuze a počet přihlášených svědčila o zájmu mládeže o podobné podniky.

Budoucí Mládežnický seminář bude uspořádán v Praze začátkem září. Jeho hlavní téma: Spolupráce s Interkluby – možnost rozšíření esperanta. Informace Marcela Walterová, 12000 Praha 2, Lublaňská 49.

Renkontiĝo en Plzeň, E-klubo en Plzeň aranĝos okazo de la 90-jara datreveno de Esperanto inter la tagoj 2.-4.a de septembro renkontiĝon en Sindikata Klubo Škoda (Beseda), Kopeckého sady 13, Plzeň. Partoprenkotizo 40.- Kčs, junularo 20 Kčs. Programo: E-movado en Plzeň, Trarigardo de urbo Plzeň, amuza vespero kun danco, ekskurso al ruino de la kastelo Radyně kaj Kozel. Informoj: M. Turková, 32029 Plzeň, Vrchlického 7.

Setkání v Plzni. Esperantský klub v Plzni uspořádá u příležitosti 90-letého výročí esperanta ve dnech 2.-4.září 1977 setkání v Odborovém klubu Škoda (Beseda), Kopeckého Sady 13, Plzeň. Účastnický poplatek 40 Kčs, mládež 20.- Kčs. Program: E-hnutí v Plzni, prohlídka města Plzeň, zábavný večer s tancem, výlet ke zřícenině hradů Radyně a Kozel. Informace: Marie Turková, Vrchlického 7, 32029 Plzeň.

Konferenco de la Fervojista sekcio de ĈEA – okazos 16.-18.9.77 en Budějovice. Programo: Plena kunsido, diskuto, fakprelego, ĉevalfervejo České Budějovice – Linz (1827 – 1872) kun prezentado de filmo, socia vespero, ekskurso al kastelo Hluboká. Partoprenkotizo 35 Kčs. Aliĝoj: Svatava Helmečzyová, 25231 Všenory 176. Esperantistoj - nefervojistoj ankaŭ bonvenigataj.

Konference Železničářské sekce ČES – b uspořádána 16.-19. září 1977 v Budějovicích. Program: Plenární schůze, odborná přednáška o koňce České Budějovice – Linec (1827-1872) s filmovým představením, společenský večer, výlet na zámek Hlubokou. Účastnický poplatek 35 Kčs. Přihlášky: Svatava Helmečzyová, 25231 Všenory 176. Esperantisté – nezelezničáři vítáni.

Pluaj finstudintoj: La korespondan kurson de internacia lingvo en la grupo de la lektoro Dro Hradil finstudis:

Další absolventi:
Písemný kurs mezinárodního jazyka ve skupině lektora Dr Hradila absolvovali:

Winterová Alena, 54236 Rtyně v Podkrkonoší 586, Trutnov, nar. 1964
Lebedová Milada, 1938, 14000 Praha 4, Spořilov II, Na Chodovci 2518
Šikl Josef, 1936, 43401 Most, Čelakovského 7/1132
Lochařová Zdenka, 1959, 19700 Praha 9 Kbely, Pelnářova 225
Téra Jan, 1942, 57401 Náchod, Lipí 8
Kůsová Martina, 1954, 39701 Písek, Sovova 1556
Vejvodová Josefa, 1933, Řečice 57, 59233 Radešínská Svratka
Vlach Augustin, 1929, 54941 Červený Kostelec, Lhota 65
Syřiště Michal, 1967, 43151 Klášterec n. Ohří, Královéhradecká 68
Navrátilová Nataša, 1950, Dolní Maxov 206, 40844 Josefův Důl
Záleská Irena, 1945, 27009 Krupá 88, o. Rakovník

Ni kore bondeziras al ĉiuj novbakitaj esperantistoj kaj esperas, ke ili trovos en internacia lingvo ne nur amuzilon, sed ankaŭ seriozan rimedon por porpaca laboro!

Srdečně blahopřejme novopečeným esperantistům a doufáme, že v mezinárodním jazyku nenajdou jen prostředek k zábavě, ale také k seriózní mírové práci!

Aŭskultu Radion Varsovio! La plej bona aŭdebleco estas je la 6,00 kaj 22,30 horo sur mezondoj 200 m.

Poslouchejte rádio Varšavu! Nejlepší slyšitelnost v 6,00 kaj 22,30 hod na střední vlně 200 m.

Spaco por novaj aŭtoroj:

Prostor pro nové autory:

Hana Oravcová, Prago: Kiel mi utiligas Esperanton. Diploma tasko – kategorio „D“ (instrukapableco), Lančov 1977 (Klarigoj surfine).

Kial mi ekinteresiĝis pri Esperanto? Tion mi ne povas respondi. Simple – mi ne scias. Antaŭ kvar jaroj mi decidiĝis eklerni Esperanton. Tiam mi havis nenian celon kaj imagon, kielmaniere mi uzos ĝin. Tiam mi ankoraŭ ne havis ideon pri tio, ke Esperanto fariĝos mia ŝatokupo (1), ke mi vere utiligos ĝin (2). Kaj kiel? Internacia korespondado! Tio estas mia respondo je demando, kiel mi utiligas Esperanton.

Miaj pluraj vortoj rakontos pri miaj travivaĵoj (3). Skribante mian nekuraĝan leteron, mi ankoraŭ ne sciis, kiom da interesaj leteroj mi tralegos (4), kiom da belaj donacetoj mi ricevos, kiom da bonegaj geamikoj mi havos kaj mi da persone renkontiĝos kun iuj. Dividiĝu kun mi pri miaj travivaĵoj, kiuj restos por mia persono neforgeseblaj dum tuta mia vivo.

En la jaro 1973 mi vizitis unuan fojon (5) SETon (6) Konante nur kelkaj lecionojn el ABC (7) kaj plena da entuziasmo mi trapasis (8) B-kurson. Du semajnoj trakuris tre rapide kaj mi forlasis la tendaron kun decido, ke de tiu ĉi tempo Esperanto fariĝos mia ŝatokupo. Kaj kial? Ĉar rekte en la tendaro mi ekkonis, kiel bonaj homoj estas esperantistoj kaj ĝis nun mi havas konstante eblon esti konvinkata pri tio. Kial eĉ mi ne povus havi kelkajn bonajn amikojn el la tuta mondo? Kial mi ne provus tion? Eble eĉ mi sukcesos! Do, reveninte hejmen, mi prenis paperon, plumon, vortaron kaj komencis skribi miajn unuajn Esperantajn leterojn. Longe daŭris antaŭ ol mia korespondado foriĝis regula, antaŭ ol mi gajnis vere bonajn Esperantajn amikojn.

Kiel granda estis mia ĝojo, kiam mi ricevis mian unuan eksterlandan respondon – koloran bildkarton el Japanujo. Juna japana knabino serĉis eksterlandajn gesamideanojn por korespondi. Ni ambaŭ estis komencantinoj, mankis sperto, nia korespondado baldaŭ finiĝis. Tamen mi neniam forgesos tiun japanan knabinon, kiu staris unua el la vico da ĉiuj miaj eksterlandaj geamikoj. Kiom da leteroj mi jam skribis? Mi ne scias. Ne estas eble finkalkuli tion, sed vere multe. Kiom da geamikoj mi havis? Ankaŭ multe. Iuj komencis skribi, sed post kelka tempo ili ĉesis respondi. Kaj tiuj, kiuj restis, estas nun miaj veraj kaj fidelaj amikoj.

Volonte mi rememoras unu bulgaran korespondanton. Li komencis skribi sen intence korespondi daŭre. Li trovis mian adreson en „Heroldo“, de kie li eksciis mian okupon (9, 10). Li profitis tiun ŝancon por demandi de mi konsilon. Legante liajn leterojn, mi eksciis liajn problemojn. Li aĉetis ĉevalon, sed ĝi baldaŭ mortis por malbona nutro. Do li aĉetis azenon. Sed la azeno estis tre malobeema.

Dank` al ĝi juna bulgara viro travivis multajn malagerablajn situaciojn. Li priskribis kelkajn okazaĵojn. Mi legis, kiel la azeno kolerigis lin, kiomfoje kaj kien li jam falis, kiomfoje li estis en hospitalo. Li skribis vere interese, ofte mi eĉ devis ridi. Li petis konsilon, kiel dresi tiun azenon, ke ĝi portu lin trankvile kaj sendanĝere. Kiam li eksciis mian konsilon, nia korespondado finiĝis. Por diri veron, mi estas tre scivola, ĉu li sukcesis dresi sian azenon.

LIAZ-KP/1073/Hr

Kaj miaj la plej belaj kaj la plej neforgeseblaj rememoraĵoj? Renkontiĝoj? Mi renkontiĝis kun tri el miaj geamikoj. Jaro 1975. Korespondanto el Magdeburgo decidiĝis viziti kun sia edzino Pragon. Mi legis tiun frazon eble dekfoje. Mi havis apartan eksenton (11). Mia unua renkontiĝo. Kiel ĝi aspektos? Kia estos mia amiko? Ĉu ni interparolos bone? Mi neniam parolis Esperante. Mi antaŭĝojis, sed mi eĉ iomete timis. Momento de ilia alveturo venis. Ni ambaŭ konis Esperanton nur malmulte. Niaj langoj ligniĝis kaj neniŭ el ni sukcesis diri „Saluton!“ Ni bonvenigis nin germane. Nur post kelkaj minutoj nia parolo denove ekfunkciis kaj ni komencis paroli Esperante iomete nekuraĝe kaj singardeme. En Prago ili restis unu semajnon. Mi montris al ili la plej pitoreskaj angulojn de Prago kaj kiam ni estis sufiĉe lacaj, ni sidis hejme kaj konatigis nian tutan landon dank` al miaj libroj, kiujn mi ŝatas aĉetadi. Forveturante ili promesis ankoraŭ kelkfoje viziti nian landon. Kaj vere – Pragon ili vizitis ankoraŭfoje kaj pasintsomeron ili travivis en Vysoké Tatry.

La dua vizitinto estis el malproksimo. Ĝis el suna Kalifornio. Li estis en Eŭropo kun univeristato, kiu obligis kelkmonatan vojon al grupo da studentoj por ekkoni vivon en Eŭropo. Tio estis bona okazo por renkontiĝo. Estis fino de novembro, kiam li anoncis al mi sian alveturon. Antaŭ lia alveturo mi indikis lokon kaj horon de nia renkontiĝo. Kaj vere – kiam mi alvenis je sesa horo al Nacia muzeo, Baĥardo jam atendis min. Nia unua renkontiĝo daŭris du vesperojn. Dum tagoj li havis programon, kiun fiksis la profesoroj. Vespere ni preferis sidi en kafejo kaj babili. Ni sidis en kafejo Slavia. Antaŭ la fenestro Nacia teatro, ĉirkaŭe babilis homoj. Buĥardo preparis al mi vere multajn surprizajn situaciojn. Unue surprizis min la fakto, ke li nenion trinkis. Li trinkis nur lakton kaj akvon. Sed estas problemo mendi en kafejo lakton aŭ akvon. Kion fari? Do mi sukcesis rekomendi al li almenaŭ teon. Sed li trinkis ĝin tiel singardeme, ke mi timis, ĉu eĉ teo ne estas por li forta trinkaĵo. Ni komencis babili. Pri Kalifornio, universitato, lia familio ..., li ekparolis pri sia fratino. „Ŝi studas konservatorion, ŝi deziras esti operkantistino.“ „Kaj kion ŝi ŝatas kanti?“ demandis mi por ekkoni nomon de komponisto kaj titolon de la opero. „Kion? Aŭskultu – tion!“ Admiro ekregis en kafejo. Baĥardo ekkantis arion, kiun mi ne konis. Li kantis laŭte kaj senteme. Babiladoj silentiĝis kaj okuloj de ĉiuj gastoj rigardis unu lokon. Nian tabulon. Tiam mi ekkomprenis, ke tio certe ne estas la lasta nekutima situacio.

Baldaŭ ni renkontiĝis denove. Li travivis Kristnaskon en rondo de nia familio en urbo Ostrava. Hejme mi havis pli bonan eblecon interkonatiĝi ku li pli perfekte. Eĉ nekutimaj situacioj estis tie pli oftaj ol en Prago. Mi deziris, ke li estu kontenta kaj sentu sin kiel hejme. Kiam mi eldiris mian deziron, li tuj ekmienis kontente kaj metis siajn piedojn sur tablon. Kun entuzianismo li rigardi televidon. Precipe infanajn programojn. Li ne komprenis lingvon, tamen li rigardis. Kaj manĝado! Ankoraŭ nun mi vidas ĉiujn scenojn! Kiel li rifuzis bieron post tagmanĝo kaj vere mirmienon de (12) mia patro, kiu ne povis kompreni, ke ekzistas homoj, kiuj trinkas anstataŭ biero akvon. Aŭ spico! Novspico kaj pipro. Beĥardo estis tiel ĝentila gasto, ke ne volante ofendi gastigantinon, li klopodis tiuj nekonatajn nigrajn globetojn engluti. Kiel li estis feliĉa, kiam mi atentigis lin, ke li ne povas manĝi ilin. La semajno pasis kaj mi akompanis lin al la stacidomo. Kiam li adiaŭis min, en liaj okuloj estis larmoj...

Sed mia la plej neforgesebla renkontiĝo estis la lasta. Ĝi efektiviĝi antaŭ nelonge tempo. Tiu ĉi jare junie. Estis komenco de junio, mi laboris en stalo kiel ĉiutage. „Ekstere atendas vin iu vizito“, vokis mia kunlaboranto. Ekstere atendis juna viro. Mi vidis lin unuan fojon (13), sed mi tuj ekkonis lin. Amiko el Venezuelo. Mi estis tiel surprizita, ke mia unua frazo, kiun mi diris al li, estis dirita france. Por diri veron, mi estis eĉ iomete malfeliĉa, mi atendis lin pli malfrue. Kion ni faros? Mi havis nenion planon! Sed ke estos neniam malfacilaĵoj. Dum la tuta semajno ni havis programon. Unu semajno estis tro mallonga tempo por bone ekkoni Pragon. Mi montris al li almenaŭ la plej gravajn kaj belajn rememoraĵojn. Mia amiko interesiĝis pri ĉio, kaj mi devis ofte respondi liajn demandojn, kvankam ne ĉiuj estis agrablaj. Ekzemple li demandis, kial estas en Prago tiel multaj trabaroj ĉirkaŭ domoj kaj neniu laboras sur ili. Tion mi vere ne povis respondi, ĉar tiun demandojn mi metis al mi jam de tempo kiam mi ekloĝis en Prago. Aliaj demandoj ridigis min. Ĉu porti razklingojn ĉirkaŭ kolo (14) estas nia kutimo. Mi devis klarigi, ke tio estas nunsomera frenezmodo (15) de nia junularo.

Dum mi estis en laboro, Floreal sole promenadis kaj fotografis nian ĉefurbon. Kia estis lia surprizo, kiam li konstatis, ke la filmo ne turniĝis kaj li fotografis dum la tuta semajno vane (16). Mi decidiĝis fotografi denove lokojn, kiujn ni vizitis kaj forsendi al li novajn diapozitivojn, por ke li ne restu sen rememoraĵo. Ni adiaŭis per vortoj „Ĝis revido“, ĉar dum unu semajno de lia restado nia amikeco plifortiĝis kaj li promesis denove viziti Pragon por vidi lokojn, kiujn li ne vidis pro manko da tempo. Tiu ĉi promeso estas realigebla, ĉar post sia vojaĝo li restos vivi en Francujo.

Post forveturo de Floreal mi longe sidis kaj pripensis (17) ĉiujn miaj renkontiĝojn, leterojn, Esperanton, geamikojn kaj mi devis konstati, ke ĉio – leteroj, donacetoj, amikeco – vere tre feliĉigas min. Kaj mi decidiĝis, ke tiu ĉi renkontiĝodevas ne esti la lasta. Ke mi deziras persone ekkoni ĉiujn miajn geamikojn. La letero, kvankam la plej kora kaj amika, ne povas diri ĉion pri la homo. Nur renkontiĝo malkovras tutan homon, lian tutan koron. Jes, mi vizitos ilin kaj ili vizitos min. Mi deziras, ke ili vidu nian landon. Pro tio mi trovis duan borlokon por ŝpari monon, kaj se mi ricevus deviz-promeson, venontsomere mi volus viziti mian amikon el Postugaliao. Se mi sukcesos efektiviĝi mian planon, ne ekzistos vortoj, kiuj povus esprimi grandecon de mia feliĉo.

Mia rakonto finas. Esperanto fariĝis por mia persono ŝlosilo, kiu malfermis por mi pordon en tutan mondon, en mondon de bonega amikeco, neforgeseblaj travivaĵoj kaj renkontiĝoj.

(Vysvětlivky: 1) ŝat-okupo = hobbio; -2) využíji; -3) tra-vivaĵo-zážitek. 4) všimni si: kiom DA leteroj (nikoliv: letero jn, protože: Da= předložka.pádu t. zv. dělivého). -5) poprvé. -6) Somera Esperanto Tendaro. -7) tendara lernolibro. -8) prodělal. -9) Heroldo = esp.čtrnáctidenník, vydávaný v Belgii. -10) autorka povídky je profesionálním jokeyem v Praze Chuchli. -11) pocit. -12) mir-mieno = údiv. -13) poprvé. -14) razklingo = žiletka. 15) bláznivá móda. -16) marně. -17) přemýšleti o něčem.

Korespondi deziras: (Mallongiloj – zkratky: bk – bildkartoj, ĉl – ĉiu lando, ĉt -ĉiu temo, d – deziras, f-o – fraŭlo, f-ino – fraŭlino, ft – fotografaĵoj, gd – gramodiskoj, iŝ – interŝanĝas, its – interesiĝas, kol – kolektas, k – korespondi, l – leteroj, m – muziko, pm – poŝtmarkoj, s-ro – sinjoro, s-ino – sinjorino)

Geknaboj el Ukraino d havi plumamikojn. Skribu al ili gvidanto: Vasilij V. Grigorenku, ul. Ciolkovskogo 67, kv. 197, POLTAVA 28, 314028 SU.

Brazilaj ge-lern d k kaj iŝ bk kun ĉl. Ges-roj Ana Lucia (24j) kaj Sergio Mauro (26j), R. Jorge Lósio 53/203, Br-27400 Barra Mansa, RJ – Joao Antonio Rocha (40j s-ro), RFFSA-Rua Orozimbo Ribeiro 43, BR-27400 Barra Mansa, RJ. – F-ino Adenir Brandao (15j), Rua pinto Ribeiro 36, BR-27400, Barra Mansa, RJ, Braz.

Diversaĝaj anoj de Riga Junulara Klubo d k ĉl. Skribu al Daca Orgena, Riga 50, P.k.45, Latvio, SU

Gejunuloj d k kun vi. Hiroŝima Rondo Harmonia ĉe Terumi Okihara, Ŝimokebo, Ono-ĉo, Ŝaikigun, Hiroŝima-ken, 739-04 Jap.

Gelern-oj (komenc 16-18j) d k ĉt. Skolta E-klubo, Liceum Ogólnokształcace, ul.E.Plater 1, PL 69-200 Sulecin.

Diversaj geesperantistoj de E-societo „Leono“, 4468 Momina Klisura, distrikto Pazarĝik, Bulgario deziras korespondi.

E-grupo de la inĝeniera faklernejo por vitra tekniko serĉas ligan. Ingenieurschule für Glasttechnik, E-Gruppe, 758 Weiszwasser, Post-schlieszfach 20, Esperanto, GDR-NDR

XXXXXXXXXX

XXXXXX

X

Esperantský kroužek
Klub pracujících
29501 Mnichovo Hradiště

Tiskopis
Imprimé 50%
Presajo

LIAZ-KP/1076/Hr